

domme indestaende halve Kjøbesummer.“

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 947—48.)

Frederiksen: Uagtet der intet Uendingsforslag er stillet, og uagtet Ingen synes at ville sige Noget mod Sagen, skal jeg dog tillade mig at sige et Par Ord derom, ikke af Hensyn til Anskuelse, der findes her i Salen — thi som vi have seet ved de foregaaende Behandlinger herfter jo her den fuldstændigste Entighed — men fordi der i det andet Thing har gjort sig Anskuelse gjældende, som betydeligt afvige fra det, vi mene, og som vi have søgt at formulere i det Forslag, som vi vedtoges ifjor ved anden Behandling, og som jeg iaar har tilladt mig atter at fremlægge her i Thinget. Jeg kan overfor de Betragtninger, som dengang gjorde sig gjældende i Landstinget, ikke Andet end fremhæve, hvorledes det, vi nu her ere komne til, dog virkelig — og det gjælder ikke mindst fra Afsløserens Standpunkt, forsaavidt der er Tale om, hvad der er fordeelagtigt for ham — er meget moderat, meget lidt vidtgaaende og Noget, som vi vanskeligt kunne slaae af paa. De ville erindre, at Landstinget efter sit Udvalgs Forslag temmeligt overrassende for Mange — jeg kan ikke nægte, at det for mig gjorde Indtrykket af at være halvt tilfældigt — kom til at indtage en Stilling, som overfor Afsløserne endog saa var meget strengere, end hvad der var foreslaaet af Regjeringen. Jeg troer, at, naar man omhyggeligt overveier det hele Spørgsmaal, saa kan man ikke godt indtage nogen anden Stilling end den, vi have søgt at formulere i det Forslag, vi vedtoges ifjor. Det er allerede fremhævet af Finansministeren, hvorledes der navnlig er to Punkter, hvori der i Landstinget har gjort sig andre Meninger gjældende end her, og hvori dette Thing har meent at maatte gaae mindre vidt end vi, og det maa være mig tilladt for et Dieblit at dvæle ved disse to Punkter. For det Første har man ikke villet gaae fuldt saa langt ned som vi, naar vi have troet ikke at burde forlange nogen høiere Sum end en saadan, der svarede til de kongelige Obligationers Pris,

saaledes at Staten, naar man sammenlignede de Indtægter, den hidtil havde havt af disse Afgifter, med de Udgifter, den har til Statsgjælden, i alt Fald ikke tabte ved, at denne Convertering fandt Sted. Jeg siger nu, at Staten taber ikke efter vort Forslag, thi det er aabenbart klart, at naar Staten kan faae det Samme ind som tidligere og dermed afbetale Gjælden, saa vinder den endog saa altid nogen Fordeel. Det følger jo nemlig af sig selv, at der baade med disse Indtægters Beregning, Controlering og Opkrævning som ogsaa med Statsgjældens Administration følger Omkostninger, og det vil ogsaa erindres fra tidligere Forhandlinger, med hvilke ganske eiendommelige Vanskeligheder og Besværligheder — det er tilstrækkeligt blevet oplyst tidligere for mange af disse Afgifters Bedkommende — disse Afgifter ere forbundne for Statskassen, saa at der i ethvert Tilfælde ikke kan være Spørgsmaal om noget Tab, men derimod kun om en Formindskelse af Besværligheder og Udgifter. Dernæst er der jo ogsaa den store Betydning, som det altid har at formindste Statsgjælden enten ved ligesvem, at afbetale paa den eller ved, at udgive færre Obligationer, eller som det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller) foretrækker, at det skeer, ved at Befolkningen selv opfylder Obligationer, kort sagt, hvilken som helst Form man anvender i dette Diemed, er det klart, at man derved i høj Grad bidrager til at styrke Statens Credit, og Afsløsningen bliver da derved ogsaa middelbart af stor Nytte for Statskassen. Dgsaa troer jeg, at det vil være en hensigtsmæssig Maade at bestemme Summen paa, naar vi see Sagen fra Afsløsningens Standpunkt, og det forekommer mig navnlig, at vi i alt Fald paa min Maade kunne gaae videre. Den høitæredede Minister fremhævede, at han ikke troede, at denne Lov vilde faae nogen stor Betydning, men netop naar det er saaledes, at ikke Mange ere villige til at afløse, saa er det jo klart, at det er forkeert og urigtigt at opstille endnu vanskelige Betingelser, end der her er gjort gjældende. Jeg troer ganske vist, at den ikke vil faae nogen fuldstændig almindelig Betydning, men dog er jeg over-